Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0474

(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Datum uitspraak	20 juni 2023
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Administratieve fout bank. BKR-registraties. De consument verwijt de bank nalatigheid ter zake het budgetbeheer door haar budgetbeheerder ten onrechte als bewindvoerder te registreren. De consument wenst hiervoor gecompenseerd te worden. Daarnaast vordert de consument verwijdering van de registraties in het CKI van de Stichting BKR. De commissie is van oordeel dat de vorderingen van de consument ter zake de gestelde nalatigheid zijn verjaard. Met betrekking tot de BKR-registraties oordeelt de commissie dat de belangen van de bank tot handhaving van de registraties zwaarder wegen dan de belangen van de consument tot verwijdering ervan. De vorderingen van de consument worden afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt sinds 2006 een rekening met roodstandfaciliteit aan bij de bank. Deze roodstandfaciliteit is geregistreerd in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van de Stichting Bureau Kredietregistratie.[1]

2.2 Op 24 januari 2011 heeft de consument een beheerovereenkomst gesloten met de heer [X] waarin is overeengekomen dat de heer [X] als budgetbeheerder van de consument zal gaan optreden. Op 24 maart 2011 heeft de heer [X] de beheer-overeenkomst tussen hem en de consument aan de bank toegezonden. Op diezelfde dag schrijft de heer [X] in een e-mail aan de consument:

> *"(…) De ABN heeft een zeer grove fout gemaakt. Bij het openen van een beheerrekening (dat is de rekening waar jouw geld straks naartoe gaat) hebben ze mij automatisch de volmacht gegeven over jouw privé-rekening. Dat is uiteraard niet de bedoeling en ik zal ervoor zorgen dat ze dit ook zo snel mogelijk gaan rechtzetten. (…)"*

2.3 De beheerovereenkomst is in oktober 2011 door de consument beëindigd omdat de heer [X] de afspraken in de beheerovereenkomst zou hebben geschonden. In dezelfde periode heeft de bank de consument weer volledige toegang tot haar betaalrekening verleend. Per brief van 12 september 2012 heeft de consument de heer [X] aansprakelijk gesteld voor schade die zij zou hebben geleden doordat de heer [X] onder andere betalingsafspraken niet zou zijn nagekomen.

2.4 Per 3 februari 2021 heeft de bank een achterstandscodering A in het CKI laten registreren. Eveneens heeft de bank per 23 februari 2021 een code 2 (opeising) laten registreren. Aanvullend daarop is per 25 februari 2021 een code 1 (betalingsregeling) geregistreerd in het CKI (hierna: de registraties).

De klacht en vordering

2.5 De consument stelt dat de bank in 2011 haar betaalrekening ten onrechte heeft omgezet naar een rekening onder bewind. Hierdoor werd de consument de toegang tot haar rekening ontzegd en kreeg de heer [X] volledige toegang tot de betaal-rekening. Hiermee is door toedoen van de bank een situatie gecreëerd waarbij zij geen toegang heeft gehad tot haar betaalrekening en zij door de heer [X] aangerichte financiële puinhoop niet tijdig heeft niet kunnen ontdekken, zo stelt zij. Tevens heeft zij daardoor geen bewijs kunnen vergaren om haar klacht te onderbouwen.

[1] Conform artikel 17 lid 3 van het Algemeen Reglement CKI.

2.6 Dat de bank de betaalrekening van de consument heeft omgezet naar een rekening onder bewind, volgt volgens de consument uit een rekeningafschrift van 29 april 2011 waarop bij twee betalingen de omschrijvingen: "*iov bewindvoerder [X]*" en "*iov bewindvoerder*" zijn geplaatst. Een medewerker van de bank zou aan de consument hebben toegelicht dat deze omschrijving alleen door een medewerker van de bank opgenomen kan zijn en niet door de consument of de heer [X]. Dit bewijst, aldus de consument, dat de heer [X] – ten onrechte – als bewindvoerder stond geregistreerd in de systemen van de bank.

2.7 De consument vordert dat de bank haar betaalrekening opheft en de openstaande debetstand aanzuivert ter compensatie voor het door haar geleden leed. Deze debetstand bedroeg op 10 maart 2022 € 1.487,-.

2.8 Daarnaast vordert de consument dat de bank de registraties laat verwijderen uit het CKI. Volgens de consument heeft zij last van deze registraties, bijvoorbeeld bij het doen van een online bestelling. De consument stelt dat de bank geen enkel belang heeft bij het handhaven van de registraties nu zij niet voornemens is ooit nog een krediet af te sluiten bij de bank.

Het verweer

2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Een opmerking vooraf

3.1 De gebeurtenissen waarop de consument haar klacht baseert, hebben plaatsgevonden in 2011. Zowel de consument als de bank hebben aangevoerd dat zij door het lange tijdsverloop sinds 2011 weinig tot geen stukken in hun bezit hebben die hun stellingen kunnen staven. De commissie heeft haar oordeel dan ook grotendeels moeten baseren op de uitspraken over en weer van beide partijen alsmede de enkele beschikbare stukken. Waar de commissie heeft moeten vaststellen dat de stellingen van partijen niet met stukken worden onderbouwd, zal zij dat vermelden in haar oordeel.

De klacht van de consument

3.2 De klacht van de consument valt uiteen in twee onderdelen: I. de vermeende administratieve fout van de bank ten aanzien van het budgetbeheer en II. de in het CKI geplaatste registraties. De commissie zal deze klachtonderdelen separaat van elkaar behandelen.

Klachtonderdeel 1: de administratie van het budgetbeheer

3.3 De consument klaagt dat de bank de heer [X] ten onrechte als bewindvoerder heeft geregistreerd waardoor hij ongelimiteerde toegang had tot de betaalrekening van de consument. De bank heeft hiertegen verschillende verweren gevoerd waarvan het meest verstrekkende verweer is dat de vordering van de consument (tot aanzuivering van de openstaande debetstand ter compensatie voor het door haar geleden leed, zo begrijpt de commissie de bank) verjaard is. De commissie zal daarom eerst moeten oordelen of dit verweer slaagt.

3.4 De commissie is van oordeel dat de vorderingen van de consument ten aanzien van dit klachtonderdeel zijn verjaard. Daarom moeten de vorderingen van de consument worden afgewezen. De commissie zal nu toelichten hoe zij tot dit oordeel is gekomen.

3.5 De commissie begrijpt de vordering van de consument tot aanzuivering van de openstaande debetstand ter compensatie van het door haar geleden leed als een vordering tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 3:310 lid 1 Burgerlijk Wetboek. Op grond van dit artikel verjaart een rechtsvordering tot vergoeding van schade door verloop van vijf jaar na de dag, volgende op die waarop de consument bekend werd met de schade (althans met het aangerichte leed) en de aansprakelijke partij.[2] De termijn van vijf jaar gaat lopen zodra de consument voldoende zekerheid heeft verkregen dat zij schade heeft geleden die werd veroorzaakt door, in dit geval, de bank.[3]

3.6 De commissie stelt vast dat de consument al in maart 2011 geïnformeerd werd door de heer [X] dat hij kennelijk per abuis volledige toegang had verkregen tot haar betaalrekening. In oktober 2011 heeft de consument de beheerovereenkomst met de heer [X] opgezegd. De bank heeft aangevoerd, en de consument heeft dit niet betwist, dat zij in diezelfde periode ook weer toegang heeft verkregen tot haar betaalrekening. In september 2012 heeft zij de heer [X] aansprakelijk gesteld. De commissie concludeert hieruit dat de consument in ieder geval in september 2012 over voldoende informatie beschikte op grond waarvan zij heeft kunnen vaststellen dat zij kennelijk schade had geleden en wie daarvoor verantwoordelijk was. Mocht de consument van mening zijn dat de bank de schadelijke gedragingen van de heer [X] heeft gefaciliteerd, dan beschikte zij in ieder geval op dat moment over voldoende informatie om dit standpunt te onderbouwen.

3.7 De consument stelt dat zij door de fouten van de bank geen toegang had tot de relevante stukken en daarmee de fouten van de heer X niet eerder heeft kunnen vaststellen.

[2] De wettekst is opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.
[3] Hoge Raad 31 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:552, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Deze stelling mag haar niet baten. Immers staat tussen partijen niet ter discussie dat de consument in oktober 2011 weer toegang had tot haar betaalrekening en daarmee de rekeningafschriften. Vanaf dat moment had zij derhalve kunnen vaststellen dat er in april 2011 betalingen zijn verricht met de omschrijving "*iov bewindvoerder*".

3.8 Op grond van bovenstaande komt de commissie tot de conclusie dat de verjaringstermijn op 12 september 2012 is gaan lopen. De vordering van de consument op de bank is gelet daarop op 13 september 2017 verjaard. De stelling van de consument dat zij sinds 2011 al meerdere malen getracht heeft met de bank tot een oplossing te komen, wordt door de bank betwist en heeft de consument niet nader onderbouwd met stukken. Op basis van de aangeleverde stukken kan de commissie niets anders dan concluderen dat de consument pas in maart 2022 bij de bank geklaagd heeft. De commissie zal de vordering tot aanzuivering van de openstaande debetstand ter compensatie voor het door haar geleden leed en tot opheffing van de betaalrekening dan ook afwijzen, nu deze naar de commissie begrijpt is gebaseerd op dit klachtonderdeel.

Klachtonderdeel 11: de registraties in het CKI

3.9 Aan de commissie is voorts ter beoordeling voorgelegd of de bank de registraties die zij op naam van de consument heeft geplaatst, moet verwijderen. Tussen partijen is niet in geschil dat de registraties door de bank terecht zijn geplaatst. De consument is echter van mening dat deze verwijderd dienen te worden nu de registraties in strijd zijn met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. De commissie komt tot het oordeel dat de registraties niet aangepast hoeven te worden. Zij licht dat als volgt toe.

<u>Beoordelingskader van de belangenafweging</u>

3.10 Het verzoek van de consument om de achterstandscodering A en de bijzonderheidscoderingen 1 en 2 te verwijderen uit het CKI moet worden beoordeeld op grond van de relevante bepalingen in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Deze bepalingen zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.11 De registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de registraties berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG.[4]

[4] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de bank) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.12 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene (de consument) echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[5]

3.13 De registraties van de achterstands- en bijzonderheidscoderingen bij BKR blijven in beginsel voor de duur van vijf jaar nadat bij BKR de werkelijke einddatum heeft gemeld zichtbaar op de door BKR verstrekte overzichten. Indien er sprake is van een lopende overeenkomst worden de coderingen na vijf jaar ter beoordeling voorgelegd aan de bank.[6] Of van dit beginsel afgeweken moet worden ten gunste van de consument, is afhankelijk van de uitkomst van een afweging van de door de bank en de consument gestelde belangen. Indien het belang van de bank zwaarder weegt dan het door de consument gestelde belang, hoeft de bank de registraties niet te verwijderen.

<u>Belangenafweging</u>

3.14 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds het belang van de bank bij handhaving van de registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

3.15 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het Algemeen Reglement CKI verplicht is om betalingsachterstanden te registreren.[7] Het doel van de registratie is tweeledig. Allereerst worden consumenten hiermee behoed voor overkreditering. Daarnaast worden de financiële risico's van (toekomstige) kredietverleners beperkt. Het doel van de registratie in het CKI is daarmee breder dan het enkele belang van de bank. De stelling van de consument dat de bank geen belang heeft bij de registratie omdat zij niet van plan is in de toekomst een krediet bij de bank af te sluiten, gaat daarom niet op.

[5] Artikel 17 lid 1 sub c AVG, zie bijlage.
[6] Artikel 14 Algemeen Reglement CKI, zie bijlage.
[7] Artikel 10 lid 2 in combinatie met artikel 12 lid 1 sub d Algemeen Reglement CKI, zie bijlage.

3.16 Uit het dossier maakt de commissie op dat er al vele jaren sprake is van betalingsachterstanden binnen de roodstandfaciliteit. Naar het oordeel van de commissie staat daarmee het belang van de registraties vast. De commissie zal daarom moeten bepalen of de belangen van de consument bij verwijdering van de registraties desalniettemin zwaarder wegen. De consument heeft enkel aangevoerd dat haar belang is gelegen in het feit dat zij door de registraties belemmerd wordt in het doen van online aankopen. Dit heeft zij overigens niet nader onderbouwd. Naar het oordeel van de commissie is het kennelijk niet kunnen doen van online aankopen een onvoldoende zwaarwegend belang. Verwijdering van de registraties is daarom ook niet gerechtvaardigd.

3.17 Daarnaast acht de commissie het van belang dat de betalingsachterstanden nog niet zijn ingelost door de consument. Kennelijk is er ook nog geen betalingsregeling getroffen met de bank om deze achterstanden in te lossen dan wel wordt deze niet nagekomen door de consument. De commissie benadrukt dat de consument primair verantwoordelijk is voor haar betaalrekening en daarop ontstane betalingsachterstanden. De vordering van de consument tot aanzuivering van de openstaande debetstand op de betaalrekening kan haar niet baten aangezien deze vordering zoals gezegd is verjaard. Voor zover de commissie kan vaststellen, geven de registraties de actuele stand van zaken weer en weerspiegelen zij de huidige financiële situatie waarbinnen de consument verkeert. De consument heeft ook niets aangevoerd waaruit het tegendeel blijkt.

3.18 De commissie concludeert dat de consument onvoldoende zwaarwegende belangen heeft aangevoerd die verwijdering van de registraties rechtvaardigen. De bank heeft aangetoond dat zij voldoende zwaarwegend belang heeft bij handhaving van de registraties. De commissie is van oordeel dat de bank de registraties niet hoeft te verwijderen. Het staat de consument overigens vrij om, nadat zij een betalingsregeling met de bank heeft getroffen of de achterstanden heeft aangezuiverd, opnieuw een verzoek tot verwijdering van de registraties bij de bank neer te leggen.

Conclusie

3.19 De commissie stelt vast dat de vordering van de consument gebaseerd op de door haar gestelde nalatigheid is verjaard. Ten aanzien van de klacht van de consument over de registraties, is de commissie van oordeel dat de registraties gehandhaafd mogen blijven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

In deze bijlage zijn de in de uitspraak genoemde wet- en regelgeving opgenomen.

Burgerlijk Wetboek

In Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek (BW) is het volgende relevante wetsartikel opgenomen:

Artikel 3:310 BW

1. *Een rechtsvordering tot vergoeding van schade of tot betaling van een bedongen boete verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade of de opeisbaarheid van de boete als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt of de boete opeisbaar is geworden.*

(…)

Algemeen Reglement CKI

In het Algemeen Reglement CKI zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

Artikel 10 Wat moet worden gemeld bij Stichting BKR

(…)

2. *De zakelijke klant meldt aan Stichting BKR:*
    a. *de gegevens uit de overeenkomst en de wijzigingen die zich tijdens de duur van de overeenkomst voordoen;*
    b. *achterstanden, herstelmeldingen en bijzonderheden die zich tijdens de overeenkomst voordoen;*
    c. *de beëindiging van de overeenkomst.*

(…)

Artikel 12 Wanneer wordt een achterstand bij Stichting BKR gemeld

1. .
    a. *Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.*
    b. *(…)*
    c. *(…)*

d. *Specifiek bij een doorlopende kredietovereenkomst in de vorm van een roodstandfaciliteit op een betaalrekening geldt dat tijdens die termijn:*
   i. *sprake moet zijn van een overstand in de vorm van een overschrijding van de kredietlimiet van tenminste 10% van het totaal vastgestelde kredietbedrag en met een minimum van € 250,-; en/of*
   ii. *sprake is van een overstand in de vorm van een overschrijding van de overeengekomen tijdsduur en met een minimum van € 250,-.*

(…)

Artikel 14. Wanneer worden de persoonsgegevens verwijderd

1. *(…)*
2. *(…)*
3. *Achterstanden op lopende overeenkomsten zonder actuele herstelmelding worden vijf (5) jaar na de registratiedatum van de achterstand ter beoordeling aan de zakelijke klant voorgelegd.*

(…)

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

In de Algemene Verordening Gegevensbescherming zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

Artikel 4. Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „persoonsgegevens”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijk persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van de natuurlijke persoon.

2. „verwerking”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens.

(…)

Artikel 6. Rechtmatigheid van de verwerking

1. *De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*
    a. *de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;*
    b. *de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;*
    c. *de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;*
    d. *de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;*
    e. *de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;*
    f. *de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.*

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(…)

Artikel 17. Recht op gegevenswissing („recht op vergetelheid")

1. *De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:*
    a. *(…)*
    b. *(…)*
    c. *de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;*

(…)

Artikel 21. Recht van bezwaar

1. *De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.*

(…)